

بررسی گزینه‌های ریاست‌جمهوری لبنان

جدال بر سر کرسی بعدا

اراده جدی لبنانی‌ها برای حل بحران ۲ساله سیاسی

گروه بین‌الملل: پس از برقراری آتش‌بس ۶۰ روزه در لبنان و شمال سرزمین‌های اشغالی میان مقاومت این کشور و ارتش رژیم صهیونیستی، تحولات بسیاری از جمله سرنگونی دولت بشار اسد در سوریه، توجهات را به خود جلب کرد و مساله لبنان به حاشیه رفت. در همین حین، طی روزها و هفته‌های گذشته نیز نقض آتش‌بس‌های متعددی از سوی ارتش صهیونیستی در جنوب لبنان رخ داد و نیروهای ارتش صهیونیستی به مناطقی در جنوب لبنان وارد شدند که طی ۲ ماه جنگ و درگیری مستقیم با حزب‌الله لبنان امکان حضور در این مکان‌ها را پیدا نکرده بودند.همین مساله منجر به اعتراض دولت لبنان خطاب به دولت آمریکا و کشورهای اروپایی ناظر و ضمانت‌کننده آتش‌بس شد. طی آخرین تحولات در جنوب لبنان نیز ارتش صهیونیستی از بسیاری از مناطق از جمله روستای ناقوره در جنوب لبنان عقب‌نشینی کرد و نیروهای ارتش لبنان در این منطقه مستقر شدند.البته نقض آتش‌بس‌ها و حضور نظامیان ارتش اشغالگر مساله‌ای است که همچنان وجود دارد اما سیر تحولات روزهای اخیر لبنان بر مساله مهم‌تری متمرکز بوده است؛ انتخاب رئیس‌جمهور لبنان که پیش از جنگ نیز به بحران سیاسی طولانی‌مدتی برای این کشور کوچک اما مهم در حاشیه‌مدیرانه تبدیل شده بود.

■ **بحران سیاسی انتخاب رئیس‌جمهور**

در بویهحو جنگ مقاومت لبنان با رژیم صهیونیستی، کشورهای غربی به رهبری آمریکا مساله انتخاب رئیس‌جمهور را مطرح کردند؛ مساله‌ای که از سال ۲۰۲۲ تبدیل به چالشی جدی برای کشور لبنان شده است. آخرین رئیس‌جمهور لبنان میشل عون بود که از سال ۲۰۱۶ تا ۳۰ اکتبر ۲۰۲۲ در این پست حضور داشت و پس از او انتخاب چهاردهمین رئیس‌جمهور لبنان تاکنون ناموفق بوده است. این مساله بر بحران‌های این کشور عربی خاورمیانه‌افزوده است؛ بحران‌های بیابایی اقتصادی و سیاسی که پس از جنگ اخیر و تجاوزات رژیم صهیونیستی بر آنها افزوده شده است و منجر به درگیری بیشتر گروه‌های سیاسی لبنان شده است. در این میان برخی گروه‌ها و جریان‌ات سیاسی لبنان با فشار آوردن بر مقاومت لبنان و جریان متحد آن با هدایت و حمایت قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی تلاش دارند از چالش‌ها و ناراضیاتی‌های موجود در لبنان سوءاستفاده کرده و مقاومت لبنان را هدف قرار دهند تا به قدرت برسند؛ قدرتی که بدون تأیید تمام گروه‌های سیاسی لبنان و اتحاد اکثریت آنها به دست نمی‌آید. رئیس‌جمهور لبنان

نیهه بری، رئیس پارلمان لبنان سرانجام پنجشنبه ۲۰ دی (امروز) را برای جلسه تعیین رئیس‌جمهور کشور لبنان اعلام کرد. امیدها درباره این جلسه برای خروج از بلاکلیفی ۲ ساله لبنان بسیار بالاست و گزینه‌های مختلفی نیز مطرح شده‌اند. بر اساس اصل ۴۹ قانون اساسی لبنان، رئیس‌جمهور این کشور به عنوان رئیس دولت و نماد وحدت ملی تعریف شده است. رئیس‌جمهور مسؤول حفظ قانون اساسی، حفاظت از استقلال لبنان و حفظ تمامیت سرزمینی آن است.

وی به عنوان فرمانده عالی نیروهای مسلح، زیر نظر شورای وزیران فعالیت می‌کند و ریاست شورای عالی دفاع را نیز بر عهده دارد؛ مساله‌ای که تعیین رئیس‌جمهور لبنان در برهه حساس کنونی را برای این کشور مهم‌تر از گذشته کرده است. از گزینه‌های مطرح ریاست‌جمهوری لبنان می‌توان به «جوزف عون» فرمانده ارتش لبنان، «سلیمان فرنجیه» رئیس جریان المرده، «جهاد ازور» وزیر سابق دارایی لبنان، «سمیر جمیع» رئیس حزب القوات اللبنانیه و «ایاس البیصری» مدیر کل موقت امنیت عمومی لبنان اشاره کرد؛ گزینه‌هایی که هر کدام حمایت‌ها و مخالفت‌های مختلفی را از جریانات لبنانی

دریافت کرده‌اند و این موضوع روند انتخاب رئیس‌جمهور بعدی لبنان را پیچیده‌تر از گذشته کرده است.

طی روزهای گذشته کارشناسان و تحلیلگران بیشتر روی چند گزینه محدود متمرکز بوده‌اند و رسانه‌های لبنانی و رسانه‌های عربی تحت حمایت کشورهای غربی و عربی در این کشور احتمال انتخاب چند گزینه محدود را بیشتر از سایرین می‌دانند. در این میان جوزف عون، فرمانده ارتش لبنان بیشترین توجهات را به خود جلب کرده است؛ گزینه‌ای که مورد حمایت جریاناتی مانند جریان «بیدار دموکراتیک» به رهبری «تیغور جنبلاط» است و حزب‌الله لبنان نیز مخالفتی با ریاست وی ندارد.

از سوی دیگر عربستان سعودی نیز از عون حمایت می‌کند و رابطه بسیار خوبی نیز با غربی‌ها بویژه آمریکا دارد. وی البته مخالفانی نیز در لبنان دارد و «جریان ملی آزاد» به رهبری «جبران باسیل» مخالف خود با او را مطرح کرده است. در بین سایر گزینه‌ها سلیمان فرنجیه نیز گزینه مطرحی به حساب می‌آید. وی حمایت حزب‌الله لبنان و جنبش امل را به دست آورده است و پیش از این در ژوئن ۲۰۲۴ برای کسب ریاست‌جمهوری تلاش کرده بود که در نهایت با ۵۱ رای از ۱۲۸ رای نتوانست حد نصاب مورد نیاز را به دست آورد. وی پس از جنگ اخیر لبنان شانس کمتری برای کسب کرسی ریاست‌جمهوری این کشور دارد و اعلام کرده است در صورت توافق بر سر نامزدی مشترک، آماده کناره‌گیری از انتخابات است.

«جهاد ازور» نیز از کاندیداهای مطرحی است که شانس رسیدن به کاخ بعدا را دارد و در صورت موافقت حزب‌الله و جنبش امل ممکن است به جای جوزف عون به ریاست‌جمهوری لبنان برسد. وی که سابقه مدیریت بخش خاورمیانه و آسیای مرکزی صندوق بین‌المللی پول را در کارنامه خود دارد؛ اقتصادی‌ترین کاندیدی ریاست‌جمهوری لبنان است. وی تاکنون تنها موافقت و حمایت «جریان ملی آزاد» را کسب کرده است و مخالفت این جریان با کاندیداهایی مانند عون نشان از سطح اختلافات بین جریانات سیاسی لبنان دارد. از دیگر گزینه‌های ریاست‌جمهوری لبنان می‌توان به سمیر

جعجع به عنوان نام‌آشناترین کاندیدی مارونی اشاره کرد که به همکاری با رژیم صهیونیستی و آمریکا در لبنان شهرت دارد و شاید بتوان وی را منفورترین کاندیدای این پست نامید. سابقه وی در جنگ داخلی لبنان و همکاری‌اش با رژیم صهیونیستی و دولت آمریکا علیه مقاومت لبنان حتی در تجاوز اخیر رژیم صهیونیستی منجر به این شده بسیاری از جریانات سیاسی لبنان در کنار حزب‌الله با ریاست‌جمهوری وی مخالفت شدیدی داشته باشند. حزب‌الله لبنان به صورت علنی با وی مخالفت کرده و سمیر ججع را تهدیدی برای لبنان نامیده است.

■ **پان ۲۱ سال بلاکلیفی در کاخ بعدا؟**

بسیاری بر این عقیده‌اند ریاست‌جمهوری بعدی لبنان که فرمانده کل قوای این کشور نیز به حساب می‌آید، پس از ۲ سال بلاکلیفی و عدم توافق احزاب سرانجام روز پنجشنبه تعیین خواهد شد و این رویداد می‌تواند منجر به آغاز روند حل مشکلات اقتصادی، سیاسی و امنیتی این کشور شود، بویژه در برهه حساس کنونی که این کشور در سوی مرزهای خود احساس ناامنی می‌کند و رژیم صهیونیستی نیز چندنان به آتش‌بس لبنان پایبند نیست. از سوی دیگر علاقه کشورهای خارجی منطقه و جهان برای تعیین رئیس‌جمهوری لبنان پس از جنگ اخیر نشانه‌های خروج لبنان از بحران سیاسی است و مجموع این مسائل انتخاب رئیس‌جمهور در روز پنجشنبه را حائز اهمیت کرده است.

با بررسی گزینه‌های ریاست‌جمهوری لبنان می‌توان به این نتیجه رسید که توافقی بین برخی جریانات سیاسی لبنان بویژه مقاومت لبنان روی برخی گزینه وجود دارد و این توافق ناشی از احتمال به قدرت رسیدن برخی شخصیت‌ها مانند سمیر ججع است که بلندگوی رژیم صهیونیستی در این کشور به حساب می‌آیند. این توافقات حتی در سطح خارجی نیز وجود دارد و عربستان سعودی هم اخیراً از گزینه‌هایی مانند ججع فاصله گرفته است و بر گزینه‌های دیگری مانند عون متمرکز شده است. مساله‌ای که نشان‌دهنده اراده جدی برای تعیین رئیس‌جمهور چهاردهم لبنان است؛ رئیس‌جمهوری که باید بسیار قبل‌تر از این راهی کاخ بعدا می‌شد.

سوءمدیریت‌ها از سوی مقامات ایالتی و فدرال آمریکا این بحران‌ها را تشدید کرده است.

ریک کوروسو، سرمایه‌دار و فعال سیاسی دموکرات در مصاحبه با فاکس درباره وضعیت آتش‌سوزی لس‌آنجلس اعلام کرده شریهای آب آتش‌نشانی لس‌آنجلس آب ندارد، چرا که مسئولان شهرداری اقدام به پر کردن مخزن‌های آب نکرند. رسانه‌های آمریکا نیز در حال انتقاد از شهردار لس‌آنجلس هستند، چرا که در حالی که آتش در این شهر در حال پیشروی است، شهردار در سفر تفریحی در کشور غنا به سر می‌برد. از سوی دیگر نزدیک شدن به روزهای پایانی دولت بایدن و تحویل دولت به دونالد ترامپ منجر به برخی ناهماهنگی‌ها در مدیریت آتش‌سوزی لس‌آنجلس شده است. برخی منابع خبری نیز از وجود اقامتگاه کاملاً هریس،

۲مهره؛ یک سرنوشت

سیاستمداران آمریکایی صرفاً از طریق همگرایی (مرحله‌ای فراتر از همزیستی) با دولت‌های دموکرات و جمهوری‌خواه در کاخ سفید امکان‌پذیر خواهد بود.

اکنون در حالی که هنوز ترامپ رسماً وارد کاخ سفید نشده، نه‌تنها از کنترل گفتار و رفتار سیاستمداران آمریکایی خبری نیست، بلکه رئیس‌جمهور جدید آمریکا موجودیت سرزمینی کانادا را هدف قرار داده است. تکرار چندباره این گزاره‌های تحریک‌کننده از سوی ترامپ، نشان می‌دهد او بی‌محابا به دنبال تبدیل کردن کانادا به یکی از مستعمرات ایالات متحده است؛ موضوعی که می‌توان آن را نتیجه بازی مستقیم کانادایی‌ها در زمین‌لاغ‌ها و فیل‌ها تلقی کرد.

در این باره، شباهت‌های عجیبی میان ولودیمیر زلنسکی رئیس‌جمهور اوکراین و تروود وجود دارد: هر ۲ بازیگر، معتقد به اصل وابستگی به واشنگتن بوده و از مولفه‌های قدرت درونی فاصله گرفتند. فراتر از آن، رئیس‌جمهور اوکراین ثمره بازی خود در نقشه‌راه ترسیم‌شده از سوی واشنگتن رانلودی زیرساخت‌های کشورش، تجزیه اوکراین و دور شدن هر چه بیشتر از ناتو و

پنجشنبه ۲۰ دی ۱۴۰۳
وطن‌امروز | شماره ۴۲۲۷
 [بین‌الملل]

دور دنیا

سفر ترامپ جونیور به گرینلند

پس از اظهارات دونالد ترامپ درباره الحاق کانادا و دخالتهای وی و اطرافیانش همچون ایلان ماسک در امور کشورهایی همچون انگلیس و آلمان، این بار نوبت به گرینلند رسیده است تا در طرح توسعهطلبانه ترامپ قرار گیرد.روز سهشنبه دونالد ترامپ جونیور، پسر رئیس‌جمهور منتخب آمریکا با سفر به گرینلند تصویری از خود منتشر کرد که توجه بسیاری از رسانه‌های آمریکایی و اروپایی را به خود جلب کرد. بسیاری از رسانه‌های غربی از احتمال دیدار وی با موته‌بوپوپ آگده نخست‌وزیر گرینلند صحبت کرده‌اند؛ مساله‌ای که با توجه به مواضع قبلی دونالد ترامپ درباره این جزیره بزرگ و استراتژیک و اظهارات نخست‌وزیر گرینلند حساسیت‌های بسیاری را در جهان غرب برانگیخته است. پیش از این دونالد ترامپ مواضعی درباره تصرف این جزیره مطرح و الحاق آن به ایالات متحده آمریکا را مطرح کرده بود. ترامپ اخیراً نیز در اظهاراتی به صراحت عنوان کرد استفاده از نیروی نظامی و ارتش این کشور برای به دست گرفتن کنترل بر کانال پاناما و جزیره گرینلند را در دوره جدید ریاست‌جمهوری‌اش رد نمی‌کند؛ مساله‌ای که واکنش مقامات دانمارک، پانامای و اروپایی را برانگیخته است. ژان نولن بارو، وزیر خارجه فرانسه نیز با اشاره به اظهارات رئیس‌جمهور منتخب آمریکا تأکید کرد اتحادیه اروپایی اجازه حمله به مرزهای خود را نخواهد داد. از سوی دیگر اما نخست‌وزیر گرینلند در سخنرانی سال نوی میلادی در این جزیره اظهاراتی در درباره برگزاری همه‌پرسی و استقلال این جزیره مطرح کرده است. آگده در سخنرانی سال نوی میلادی خطاب به شهروندان گرینلند گفته بود باید از غل و زنجیرهای دوران استعمار خلاص شویم. به نظر می‌رسد آگده قصد دارد با پیروزی در انتخابات پارلمانی ماه آوریل، همه‌پرسی استقلال از دانمارک را برگزار کند؛ مساله‌ای که حساسیت دانمارک‌ها را برانگیخته است. خبرگزاری دانمارکی «پترزوله» اخیراً اعلام کرد موسسه جامعه‌شناسی واکستمر با برگزاری یک نظرسنجی در ۶ و ۷ ژانویه اعلام کرد تقریباً ۹۰ درصد دانمارکی‌ها با اظهارات دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آینده آمریکا درباره گرینلند موافق نیستند. این نظرسنجی که از ۱۰۶۵ فرد بالای ۱۸ سال انجام شد نشان می‌دهد ۸۹،۲ درصد شرکت‌کنندگان با این اقدام مخالفند و ۶،۳ درصد نیز به این سوال پاسخ ندادند. تنها ۴،۵ درصد افراد مایل به جدایی گرینلند از دانمارک بودند. به نظر می‌رسد مایل پسر ترامپ به گرینلند در راستای ارائه پیشنهاد الحاق این جزیره بزرگ به آمریکا به نخست‌وزیر گرینلند انجام شده است و همین مساله نیز منجر به افزایش تنش بین آمریکا و کشورهای اروپایی شده است.

■ ■ ■

موضع‌گیری ارمنستان علیه‌الی اف

نخست‌وزیر ارمنستان روز چهارشنبه در واکنش به اظهارات رئیس‌جمهور آذربایجان گفت: «شاید باکو در تلاش برای مشروعیت بخشی برای تشدید تنش در منطقه است.» نیکول پاشینیان افزود: «علی‌اف این ادعاها را با اظهارات نادرست درباره نقض آتش‌بس توسط ارتش ارمنستان همراه می‌کند تا توجهی برای تنش‌زایی ایجاد کند.» الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان اخیراً در مصاحبه‌ای جنجالی مواضعی را مطرح کرد که واکنش‌های بسیاری را برانگیخت. وی بار دیگر مواضع تندى علیه ارمنستان اتخاذ کرد و آن را «خطری برای منطقه» خواند. علی‌اف ارمنستان را کشوری فاشیستی خواند. پاشینیان نیز در واکنش به این سخنان اظهارنظر کرد و گفت: «ارمنستان به پروژه چهارراه صلح روح آورده است و قصد دارد آن را اجرا کند. هیچ پروژه دیگری در دستور کار ما نیست. چهارراه صلح به معنای گشایش تمام ارتباطات حمل‌ونقل در منطقه است.» پاشینیان گفت: «تکرار می‌کنم جمهوری ارمنستان تمامیت ارضی همه همسایگان خوداز جمله آذربایجان را به رسمیت می‌شناسد و از آذربایجان نیز همین انتظار را داریم. هیچ‌کس نمی‌تواند حق جمهوری ارمنستان را برای داشتن ارتش قابل قبول نادیده انگارد.» سخنان پاشینیان در واکنش به صحبت‌های علی‌اف درباره زنگزور و قراردادهای نظامی ارمنستان بود. علی‌اف در مصاحبه خود با احنی تشدید مساله زنگزور را مطرح کرد و اعلام کرده بود این کریدور به‌زودی به بهره‌برداری خواهد رسید. از سوی دیگر نیز طی درگیری‌های مرزی اخیر آذربایجان و ارمنستان، این کشور ادعاهایی را علیه نیروهای مسلح ارمنستان مطرح کرده بود که توسط وزارت دفاع ارمنستان تکذیب شد.

■ ■ ■

تجاوز مجدد آمریکا و انگلیس به یمن

سنکام روز چهارشنبه از حملات هوایی به تأسیساتی در یمن خبر داد و مدعی شد این تأسیسات متعلق به انصارالله یمن و برای آنباز تسلیحات بوده است. بنا به گفته سنکام آمریکا، این حمله در صنعا و استان عمران رخ داده است. شبکه المسیره یمن نیز گزارش داد ائتلاف آمریکا و انگلیس ۵ بار شهرستان «حرف سفیان» در استان عمران واقع در شمال یمن و در ۲ نوبت منطقه جربان در شهرستان سنجان در جنوب صنعا را هدف قرار داده است. خبرنگار المیداین در صنعا گزارش داد: حمله آمریکایی – انگلیسی به صنعا و استان عمران از طریق موشک‌های پرتاب‌شده از ناوهای جنگی در دریای سرخ انجام شد. سازمان تروریستی سنکام در توجیه این تجاوزات وحشیانه و تروریستی خود گفته است ارتش و انصارالله یمن از این تأسیسات و مناطق برای حملات به کشتی‌های جنگی و کشتی‌های تجاری آمریکا و متحدانش استفاده می‌کرده‌اند. این چندمین بار است که آمریکا در حمایت از رژیم اسرائیل و کشتی‌های خود اعلام به تجاوز هوایی به یمن می‌کند. ارتش یمن بارها علاوه بر عملیات به داخل اراضی اشغالی، اعلام کرده در راستای حمایت از غزه و مقابله با جنگ رژیم تل‌آویو علیه این منطقه، کشتی‌های اسرائیلی با کشتی‌هایی که غایت سرزمین‌های اشغالی هستند را با هدف توقف و جنایت صهیونیست‌ها در غزه هدف قرار خواهد داد و هر کشتوری که مانع این کار شود، خود هدف حملات پهنپای و موشکی نیروهای مسلح یمن قرار خواهد گرفت.